

ת"פ (קריות) 63122-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 63122-03-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 63122-03-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[11.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג)+380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1)+379 לחוק העונשין; והפרעת לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם שלושה ילדים. ביום 17.2.24 על רקע ויכוח בין השניים, בעודו תחת השפעת אלכוהול, תקף הנאשם את המתלוננת במכה בפניה וגרם לה לאדמומיות ונפיחות מתחת לעין שמאל. עם הגעת שוטרים לבית המשפחה דחף הנאשם את אחד השוטרים בזמן שזה ניסה לעצור אותו, ובעודו מתחמק מהשוטר, הכה שוב בפניה של המתלוננת עד שנעצר. בתחנת המשטרה פנה הנאשם אל השוטר ואמר לו "תציל אותי תעצור אותי אני אתקוף אותך תפתח לי תיק אל תשחרר אותי תציל את הילדים שלי".

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. המתלוננת העידה לעונש מטעם ההגנה ותארה את מערכת היחסים עם בעלה ואת שנות הנישואים הרבות. כן סיפרה על אודות מצבה הבריאותי והקשיים עמם היא מתמודדת בגינם הוכרה כבעלת נכות, ציינה כי בעלה מסייע רבות במטלות הבית ובגידול הילדים ותארה את האירוע כחריג וחד פעמי.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. כן הוגשו תמונות החבלה. בטיעונים הודגשו חומרת המעשים וכן הערכים המוגנים שנפגעו ונטען כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעמדתה הסלחנית של המתלוננת צוין כי היא נובעת מתלות בנאשם, לרבות כלכלית ועל כן יש לתת לה משקל מופחת. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה להשית על הנאשם תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה שהציעה המאשימה אינה תואם את נסיבות המקרה ועתר למתחם ענישה שגבולו התחתון מאסר מותנה. הסנגור תאר את נסיבות האירוע מנקודת מבטו של הנאשם, ציין כי הוא היה מצוי במצוקה בשל המצב הרגיש ששרר אותה תקופה בבית המשפחה, בין היתר לאור מצבה של המתלוננת, וביקש להתחשב בכך. כן תאר כי תקופת מעצרו והרחקתו של הנאשם מהבית היוו גורם הרתעה משמעותי עבורו וכי ההליך הפלילי השיג את מטרות הענישה הנדרשות במקרים מסוג זה. הסנגור הדגיש את גילו של הנאשם; את עברו הפלילי הנקי; את העובדה כי מאז שובו הביתה חלפו כשמונה חודשים בהם לא הוגשו תלונות נוספות; וכן את עמדתה הסלחנית של המתלוננת ואת כוונת הזוג להמשיך לחיות יחדיו. לסיכום עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון תאר את מערכת היחסים ארוכת השנים עם אשתו, ציין כי הם מגדלים יחד את ילדיהם והוא מפרנס את המשפחה. כן סיפר בהרחבה על הקשיים עמם מתמודדת אשתו ועל השפעתם על בני הבית בכלל ועליו בפרט ותאר את אירועי היום מנקודת מבטו. בסיום הדברים ציין כי הוא מודע לטעותו והתנצל בפני אשתו. דיון והכרעה קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת כמו גם בשלמות התא המשפחתי. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה מדובר בפגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים, בין בשל העובדה כי הנאשם היכה במתלוננת בשתי הזדמנויות באותו האירוע ובין בשל החבלה שנגרמה לה. כן נפגעה יכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ואולם לאור מהות המעשה, הפגיעה בערך זה הינה במדרג בינוני.

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי הרקע למעשים לא פורט בכתב האישום המתוקן, זולת טענה לוויתור בין בני הזוג, אך הדבר עלה בדברי המתלוננת - מתח על רקע מעבר דירה עקב שיפוצים והאופן בו הדבר השפיע עליה בשל מצבה הרפואי. הדברים הובאו ללא התנגדות המאשימה וחרף היעדר פירוט בכתב האישום אני סבור שניתן להביאם בחשבון לצורך קביעת העונש. מדובר אפוא באירוע ספונטאני שאינו מלמד על פתולוגיה כלשהי במערכת היחסים, אלא מקורו בתקופה משברית. עם זאת, הנאשם התפרץ באופן בוטה וכוחני כלפי רעייתו, בעודו תחת השפעת אלכוהול, ולא חדל ממעשיו אף לאחר הגעת שוטרים לבית המשפחה. מדובר בהתנהגות כוחנית ונטולת רסן והאלימות כלפי המתלוננת הותירה בה חבלה שאין להקל בה ראש (ראו התמונות - ע/1), אולם היא לא הצריכה קבלת טיפול רפואי. ביחס לאלכוהול אציין שלא הובאו ראיות כלשהן לפיהן מדובר בבעיה המצריכה טיפול ויש להניח לטובת הנאשם כי מדובר באירוע נקודתי כפי שתיאר. ביחס לאמירות שהושמעו באוזני השוטר אציין שחרף תוכנם הבוטה, העובדה שהושמעו באוזני שוטר ולא בפני בני המשפחה, מפחיתה משמעותית מהשפעתם. כמו כן במסגרת הסדר הטיעון נמחקה עבירת האיומים הקשורה לדברים אלו ונותרה רק אמירת הדברים כעובדה. הנאשם בדבריו טען שתוכן הדברים היה מעט שונה, ואולם כך או כך, אין להתעלם מהעובדה שהנאשם ביקש מהשוטר שלא ישחררו על מנת שלא יעשה את הדברים שצוינו. מדובר אכן בדברים מדאיגים (מבחינת המסוכנות העולה מהם באשר לכוונותיו העתידיות של הנאשם) ואולם על רקע חלופי הזמן, היעדר אירועים נוספים, מחיקת עבירת האיומים ויתר הנסיבות יש לתת לדברים משקל בהתאם.

8. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה על פני משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית, או צופה פני עתיד במקרים המתאימים, ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל. במועד הראשון הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על אף שילובו בהליך טיפולי והמלצה חיובית של שירות המבחן, ערכאות הערעור הותירו את העונש על כנו; רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם פיזר את בגדי המתלוננת ושבר בושם השייך לה, היכה בראשה ובכל חלקי גופה והטיח אותה לעבר הרצפה. בהמשך הכה אותה באמצעות מגב בידה וברגליה והלם בראשה באגרופים. ערעורו וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של גרושתו לאחר שאחז בצווארה וחנק אותה, נעל את דלת הבית, כופף את ידה השמאלית ודחף אותה על הספה מספר פעמים. בית משפט השלום הורה על ביטול הרשעתו, בין היתר לאור הודאתו והעובדה שמדובר היה באירוע חד פעמי. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיעו וגזר עליו מאסר על תנאי בנוסף להתחייבות וצו מבחן. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה ונקבע כי "חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינן קלות כלל ועיקר. תופעת האלימות במשפחה, הפוגעת קשות בתחושת הביטחון של בני המשפחה בכלל וקורבן האלימות בפרט, דורשת מדיניות ענישה מרתיעה, על מנת להביא למיגורה"; ת"פ 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש ונידון למאסרים מותנים. הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה והצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים; ת"פ 23048-12-22 מדינת ישראל נ' אלמו (7.5.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם- בת זוג ואיומים בכך שהיכה בכתפה של המתלוננת, בעט ברגלה ואיים שיפגע בה. על הנאשם הוטלו צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה; ת"פ (ק"ר) 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו שריטות ושפשופים מדממים ברגלה; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו הורשע נאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בכך שלאחר ויכוח עם אמו איים על אחיו, דחף את אמו, הפר צו שאסר עליו להתקרב למקום, התנגד למעצר וניסה להימלט מהשוטרים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל.

9. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

10. טרם דיון בעונשו של הנאשם אציין שאין בפני תסקיר ולא הובאו נתונים רלוונטיים הנדרשים לצורך הכרעה, לרבות על אודות יחסי הצדדים והמסוכנות הנשקפת מהנאשם. יש להצר על כך שהליך זה מסתיים בדרך זו, לא כל שכן בשים לב לעובדה שהשניים חזרו לחיות יחד ונדמה כי המשפחה מתמודדת עם קשיים לא מבוטלים, כך שמעורבות גורמי הטיפול עשויה הייתה לסייע הן לנאשם והן למשפחה כולה. עם זאת, אינני מתעלם מהשפעת ההליך הפלילי, לרבות "חווית המעצר" (הגם שמדובר בימים ספורים) והרחקת הנאשם מביתו לתקופה מסוימת, והאפשרות הסבירה שהם יצרו אפקט מרתיע העשוי להביא להפחתה במסוכנות. לצד הדברים הללו, מובן שאין מדובר בקביעה שוות ערך לזו המבוססת על הערכת גורם מקצועי.

11. חרף חומרת העבירות, ואף בהיעדר תסקיר, עונש מאסר ולו בעבודות שירות כעתירת המאשימה, נראה בעיני מחמיר יתר על המידה במקרה זה. אנמק.

12. הנאשם שלפני אינו צעיר (כבן 61) וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם הודה במעשיו וקיבל אחריות מלאה ובכך חסך זמן רב, כמו גם, ושמה בעיקר, את עדות המתלוננת. מאז האירוע חלפו כתשעה חודשים במהלכם לא אירעו אירועים נוספים. הנאשם הוא איש משפחה ומפרנס יחיד ונראה כי נוכחותו בבית המשפחה משמעותית עבור המתלוננת המתמודדת עם מצב בריאותי-נפשי רעוע. עונש מאסר בעבודות שירות עלול לגרום לפגיעה כלכלית לא מבוטלת למשפחה ובתורה לפגיעה ביחסי הצדדים.

13. לכך יש להוסיף את עמדת המתלוננת שתיארה אירוע חד פעמי שאינו מלמד על סיכון להישנות. המאשימה טענה כי עמדתה הסלחנית נובעת מתלות בנאשם, לרבות כלכלית, ויש לתת לה משקל מופחת. סבור אני שעמדה זו, שיש בה היגיון לא מבוטל בתיקי אלימות במשפחה, אינה מתחייבת במקרה זה. מדובר בבני זוג הנשואים שנים רבות ומגדלים שלושה ילדים. המתלוננת מתמודדת עם מצב רפואי מורכב המשפיע על חיי המשפחה והנאשם מסייע לה. אכן, יש לראות בחומרה את התנהגותו דווקא על רקע זה ואולם אינני סבור שיש להתעלם מדבריה המתארים אירוע חד פעמי שאינו מעיד על מציאות חייהם ואת תרומתו של הנאשם למשפחה ולה. בכל מקרה, ודומה שזהו העיקר, עונש בעבודות שירות כפי שעותרת המאשימה, מלמד על הסכמתה לכך שלא נשקפת מסוכנות למתלוננת וכי העונש נדרש לצורך יישום עקרון ההלימה. במקרה זה סבורני שאין הכרח לבכר עיקרון זה וניתן להסתפק בענישה מותנית מרתיעה לצורך השגת התכלית הנדרשת.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.